

**CENTRAAL TUCHT COLLEGE**

**voor de Gezondheidszorg**

Beslissing in de zaak onder nummer 2006/108 van:

1. A.,
2. B., beiden wonende te C., appellanten, klagers in eerste aanleg, gemachtigden: D. en E., beiden wonende te C. en F., zonder bekende woon- of verblijfplaats in Nederland,

tegen

G., huisarts te C., verweerder in hoger beroep en in eerste aanleg, gemachtigde mr. drs. P.A. de Zeeuw, verbonden aan DAS Rechtsbijstand te Amsterdam.

1. Verloop van de procedure

Appellanten - hierna te noemen klagers - hebben op 14 januari 2005 bij het Regionaal Tuchtcollege te Eindhoven tegen verweerder - hierna te noemen de arts - een klacht ingediend. Bij beslissing van 8 maart 2006, onder nummer 0511a, heeft dat College de klacht afgewezen. Klagers zijn van die beslissing tijdig in hoger beroep gekomen. De arts heeft een verweerschrift in hoger beroep ingediend. Bij brief van 2 augustus 2007 heeft de deskundige aan de zijde van het Centraal Tuchtcollege, H., als hoogleraar huisartsgeneeskundige zorg verbonden aan het I. te J., zijn schriftelijk rapport aan het Centraal Tuchtcollege toegezonden. Het Centraal Tuchtcollege heeft van klagers nog correspondentie ontvangen. Ter openbare terechtzitting van het Centraal Tuchtcollege van 10 januari 2008 zijn in hoger beroep opeenvolgend behandeld de onderhavige zaak en de zaken onder nummer 2006/109 (klagers/ K., huisarts), 2006/110 (klagers/ L., huisarts) en 2006/111 (klagers / M., huisarts). Deze zaak is als eerste zaak behandeld. De zaken zijn niet gevoegd. Klagers zijn ter terechtzitting vertegenwoordigd door hun gemachtigden: D., E. en F.. De arts is ter terechtzitting verschenen, bijgestaan door mr. I.M. Apperloo, kantoorgenoot van mr. drs. De Zeeuw voornoemd. Partijen hebben het beroep cq verweer toegelicht. E. heeft haar pleitaantekeningen aan het Centraal Tuchtcollege overgelegd. Als beëdigd getuigen aan de zijde van klagers zijn gehoord: N., 52 jaar, wonende te C., moeder van klaagster, en O., 53 jaar, wonende te C., theoloog, filosoof, psychotherapeut en psychopatholoog. Als beëdigd deskundige aan de zijde van het Centraal Tuchtcollege

is ter terechtzitting gehoord H. voornoemd.

2. Beslissing in eerste aanleg

De in eerste aanleg ingediende klacht, het daartegen gevoerde verweer en de overwegingen die het Regionaal Tuchtcollege aan de beslissing ten grondslag heeft gelegd houden het volgende in.

“ 3. Het standpunt van klagers en de klacht

*Het consult bij verweerder heeft nog geen vijf minuten geduurd. De koorts is door verweerder niet langs objectieve weg door rectaal te meten vastgesteld, waardoor hij wegens het negeren van de plotseling intredende hoge koorts de mogelijkheid van een superinfectie heeft gemist. Verweerder heeft geen differentiaaldiagnose gesteld, maar automatisch aangenomen dat het slechts een griepje was. Hij heeft er onvoldoende rekening meegehouden dat het al de derde ziektedag van P. was. Verweerder beweert dat hij op meningeale prikkeling heeft onderzocht en er geen teken van meningitis was omdat er geen nekstijfheid was, maar heeft daarnaar geen onderzoek ingesteld. De afwezigheid van nekstijfheid bij kinderen onder de twee jaar sluit bovendien meningitis geenszins uit. Verweerder hield er geen rekening mee dat bij hangerig zijn van P. niet te veel op de uitkomsten van het lichamelijk onderzoek mag worden gevaren, maar de bevindingen uit de anamnese van de moeder moeten worden meegewogen. Hij had P. moeten doorverwijzen naar de kinderarts, temeer nu de ernstige gevolgen van meningitis tot een adequaat en snel optreden nopen.*

4. Het standpunt van verweerder

*Hij heeft allereerst kennis genomen van de gegevens, die zijn assistente aan de telefoon had genoteerd en vervolgens een en ander tijdens het consult opnieuw door de moeder laten vertellen, waarbij hij de genoteerde gegevens heeft gecontroleerd en zo nodig heeft aangevuld zoals blijkt uit de overgelegde verslaglegging daarvan. De door hem vastgestelde temperatuursverhoging ontstaan in de loop van zondag was niet van dien aard dat hij het noodzakelijk achtte om deze in een getal uit te drukken, maar achteraf bezien was het beter geweest indien hij een nader onderzoek naar de precieze verhoging had verricht. P. was weliswaar hangerig, maar reageerde alert en van een apathische indruk was geen sprake. Hij heeft daarvan geen aantekeningen gemaakt, omdat het omstandigheden waren die niet afweken van hetgeen gebruikelijk is. Van een niet-pluis gevoel is geen sprake geweest. Het consult*

moet ongeveer 20 minuten hebben geduurd, de in het verslag opgetekende tijdstippen stemmen niet met de werkelijkheid overeen. Hij heeft gehandeld conform de NHG-standaard Kinderen met koorts en geen aanwijzingen voor meningitis gevonden. De door hem gestelde diagnose virale infectie is met voldoende zorg tot stand gekomen.

5. De overwegingen van het college

Het staat buiten kijf dat het ziektebeloop en daaropvolgend overlijden van P. haar familie in ontreddeering heeft achtergelaten. In dit verband wijst het college erop dat de (bacteriële) pneumococconmeningitis, waarvan hier sprake is, in vergelijking met de vaker voorkomende virale meningitis over het algemeen veel fulminanter verloopt, met een hogere graad van morbiditeit en restletsels en mogelijk mortaliteit tot gevolg. Tegen deze achtergrond moet beoordeeld worden of verweerder P. voldoende adequaat heeft onderzocht alsmede of er voor hem op grond van zijn bevindingen aanleiding had moeten zijn om haar in te sturen. De lezingen van partijen over de feitelijke gang van zaken lopen sterk uiteen en niet kan worden vastgesteld welke van beide lezingen aannemelijk is. Het college neemt tot uitgangspunt de in het verslag vastgelegde bevindingen. Verweerder heeft kennis genomen van de telefoonnotities van zijn assistente, informatie over het ziektebeloop bij klaagster ingewonnen, stilgestaan bij de mogelijkheid van meningitis en P. mede daarop onderzocht. Het college heeft geen aanwijzing dat het ziektebeeld van P. zodanig was dat verweerder tot de waarschijnlijkheidsdiagnose meningitis had moeten komen, welke diagnose overigens evenmin door de opvolgend huisarts is gesteld. Naar het oordeel van het college heeft verweerder P. voldoende adequaat onderzocht en valt hem ten aanzien van de gestelde diagnose en de beslissing om haar op dat moment niet in te sturen voor verdere diagnostiek tuchtrechtelijk geen verwijt te maken. Bovenstaand leidt tot de slotsom dat de klacht ongegrond is. Verweerder kan met betrekking tot de klacht geen verwijt als bedoeld in artikel 47 lid 1 Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg worden gemaakt.”

3. Vaststaande feiten

Voor de beoordeling van het hoger beroep gaat het Centraal Tuchtcollege uit van de volgende feiten. Op zondagavond 16 maart 2003 om ongeveer 19.00 uur heeft klaagster zich, vergezeld van haar schoonmoeder, met haar dochtertje P., geboren 2 september 2002, tot de huisartsenpost te C. gewend. De arts, die deze avond

dienstdoend huisarts was op de post, heeft in het waarneembericht over dit consult het volgende genoteerd:

- S) Sinds vanmorgen temp, drinkt amper, slaapt veel, niet kortademig, 1 keer gebraakt, geen diarree, Urine ruikt sterk en vreemde kleur.  
Paar dagen verkouden, neus verstopt en hoesten. Heden koorts.*
- O) Hangerig. Koorts. Turgor goed. Cor / pulm ga, Keel gb,  
Trommelvliezen ga,  
Neurologisch ga, niet nekstijf.*
- E) Viraal infect (met de anderen van het gezin)*
- P) Paracetamol 0.120 sup in huis.*

De arts heeft klaagster geadviseerd om **P.** frequent niet te grote hoeveelheden te laten drinken, bij koorts een zetpil Paracetamol te geven en de volgende dag de eigen huisarts te raadplegen. **P.** is op 20 maart 2003 in het **Q.** te **R.** aan de gevolgen van een pneumococconmeningitis overleden.

#### 4. Procedure in hoger beroep

4.1. Het beroepschrift van klagers bevat grieven tegen de vaststelling van de feiten door het Regionaal Tuchtcollege en de overwegingen van het Regionaal Tuchtcollege. Klagers voeren voorts aan dat het Regionaal Tuchtcollege heeft verzuimd te beslissen op door klagers geuite klachten over bejegening, dossiervoering en informatie- verstrekking en verzoeken het Centraal Tuchtcollege die klachten in de beoordeling te betrekken.

4.2. De arts heeft in beroep gemotiveerd verweer gevoerd met conclusie het beroep te verwerpen.

#### *Beoordeling*

4.3. Het Centraal Tuchtcollege heeft de feiten opnieuw vastgesteld, zodat klagers geen belang hebben bij hun grief gericht tegen de feitenvaststelling door het Regionaal Tuchtcollege. Voor zover klagers verzoeken de feiten nog verder aan te vullen en/of aan te passen wordt aan dat verzoek voorbijgegaan. Het is aan het Centraal Tuchtcollege om te bepalen welke (vaststaande) feiten voor de beoordeling van het voorliggende geschil van belang zijn.

4.4. In hoger beroep kan het Centraal Tuchtcollege slechts oordelen over die klachten die in het oorspronkelijke klaagschrift aan het Regionaal Tuchtcollege ter beoordeling

zijn voorgelegd. Nieuwe klachten vallen buiten het bereik van het hoger beroep. Klachten over bejegening, dossiervorming en informatieverstrekking zijn in eerste aanleg niet geuit. Het verwijt dat het Regionaal Tuchtcollege die klachten niet in de beoordeling heeft betrokken faalt daarom. Indien en voor zover klagers met hun verzoek om die klachten alsnog te beoordelen beogen om bedoelde klachten als nieuwe klacht aan het Centraal Tuchtcollege voor te leggen zijn ze daarin niet-ontvankelijk.

4.5. De behandeling van de zaak in hoger beroep heeft het Centraal Tuchtcollege voor het overige niet geleid tot andere beschouwingen en beslissingen dan die van het Regionaal Tuchtcollege. Naar het oordeel van het Centraal Tuchtcollege had de arts er goed aan gedaan om nader onderzoek te laten doen naar de door hem als vreemd omschreven kleur van de urine. Dat de arts dat heeft nagelaten is hem echter niet tuchtrechtelijk te verwijten, omdat het onderzoek in zijn totaliteit met voldoende zorgvuldigheid is verricht.

4.6. Het voorgaande betekent dat het beroep wordt verworpen.

## 5. Beslissing

Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:

verklaart klagers niet-ontvankelijk indien en voor zover zij in hoger beroep nieuwe klachten aan het Centraal Tuchtcollege ter beoordeling hebben voorgelegd;  
verwerpt het beroep voor het overige.

Deze beslissing is gegeven in raadkamer door: mr. E.J. van Sandick, voorzitter, mrs. G.P.M. van den Dungen en W. Jonkers, leden-juristen en dr. G. Derksen-Lubsen en H.J. Blok, leden-beroepsgenoten en mr. C.M.J. Wuisman-Jansen, secretaris en uitgesproken ter openbare zitting van 4 maart 2008, door mr. A.D.R.M. Boumans, in tegenwoordigheid van de secretaris.

Voorzitter w.g.

Secretaris w.g.